

підмиванням «брудних» грошей : дис. канд. юрид. наук : 12.00.11 / Київець Олена Валеріївна. - К., 2003. - 189 с.

2. Данилишин Б. Внутрідержавні зони спеціального фінансового режиму господарських транзакцій / Б. Данилишин, Л. Шостак // Економіка України. - 2006. - № 3. - С. 12-19.

3. Новак В.О. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства [Електронний ресурс]. - Режим доступу: БКр:// pidruchniki.com/1127072753900/ekoportal.

4. Мойка для долларів //Сегодня. - 2011. - 1 листопада (№ 244 (3962)). - С. 12.

5. Відтік капіталу: офшори назавжди? [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://antiraidr.ua/ucp_mod_ucp_site_arts_show_502.html

Оксана Мелих

Галина Парій

*Тернопільський національний
економічний університет*

БІДНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: ОЦІНКА ТА ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

На сьогодні бідність є однією з глобальних проблем людства. Вона існує на всіх континентах і залишається невирішеною, незважаючи на досягнення науково - технічного та соціального прогресу. Більше мільярда людей на планеті, в основному в країнах, які розвиваються, живуть у надзвичайній убогості та бідності. Боротьба з бідністю визнана одним із найважливіших завдань світової спільноти.

Наслідки бідності для суспільства вражають. У результаті низького рівня життя погіршується здоров'я дітей і дорослих, зростає дитяча смертність, погіршуються демографічні показники в країні, стримується соціально - економічний розвиток та соціальний прогрес нації. Тому, дана проблема є надзвичайно актуальною.

Для оцінки рівня бідності застосовують ряд показників, які відповідають міжнародним і національним стандартам. Головними критеріями виміру бідності в межах окремих країн є національна межа бідності, глибина бідності, споживчі стандарти, встановлений прожитковий мінімум. На міжнародному рівні бідність визначається на основі оцінки рівня добового доходу або споживання (у 1 чи 2 дол. США); індексу людського розвитку (ІЛР) та коефіцієнта Джині.

Вирішальний вплив на економічний розвиток держави має людський розвиток. Для вимірювання якості людського потенціалу у світовій практиці застосовується індекс людського розвитку (ІЛР). Індекс людського розвитку - це

зведений показник розвитку людського потенціалу, який характеризує середній рівень досягнень даної країни за трьома найважливішим аспектами розвитку людського потенціалу: тривалість життя, освіта та валовий національний продукт на душу населення.

Країни - члени ООН, для яких щорічно розраховується індекс розвитку людського потенціалу, поділяють на чотири групи: країни з дуже високим (ІЛР > 0,800), середнім (0,500 < ІЛР < 0,799) та низьким (ІЛР < 0,499) рівнем людського розвитку.

З 2008 року у світі спостерігається уповільнення темпів зростання рівня людського розвитку (див. рис. 1).

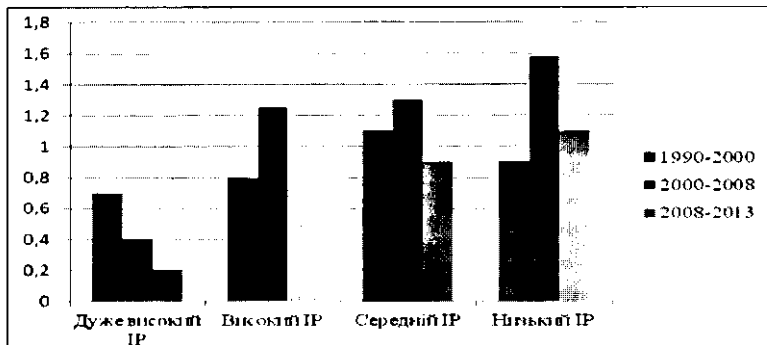

Рис. 1. Середньорічний приріст значення індексу людського розвитку (%)

Згідно з даними ООН, до країн де спостерігається найвищий рівень людського розвитку належать Норвегія, Австралія, Канада і США. Україна посідає 83 місце серед 200 країн і територій за індексом людського розвитку. За більшістю показників, на основі яких розраховується індекс людського розвитку Україна істотно відстає від усіх країн Євросоюзу. Зокрема, від найближчих сусідів - Угорщини, Польщі, Словаччини, Болгарії, Румунії, Росії та Білорусії.

Найнижчі показники людського розвитку мають Демократична Республіка Конго та Нігерія.

Згідно даних Світового банку, за останні 30 років, рівень бідності в світі значно зменшився. За даними банку, частка людей, що живуть на менш ніж 1,25 долара США в день, становила майже половину населення Землі в 1981 році, тоді як до початку 2010-х років вона скоротилася до 21%. При цьому, як зазначив голова Світового банку Джим Ен Кім, на даний час близько 1,2 млрд. людей у світі як і раніше живуть в бідності.

Серед найбідніших країн, переважна частина населення яких живе в умовах крайньої бідності, Гаїті займає першу позицію. У цій країні, яка постійно страждає від голоду, стихійних лих і державних переворотів, за межею бідності живе 77% населення, яке витрачає менше одного долара в день.

Експерти ООН стверджують, що в Україні у багатомірній бідності живе понад 2% населення. Українські ж дослідники говорять про мінімум 3%

громадян, які систематично не доїдають.

Бідність, що оцінюється за критерієм прожиткового мінімуму з використанням показників витрат, в Україні прогресує.

Таким чином, на даний час, бідність є глобальною проблемою, яка потребує нагального вирішення. Усі шляхи подолання бідності можна згрупувати на три основні блоки: соціальний (підвищення рівня освіти населення; ліквідація таких депривацій, як відсутність поблизу житла медичних установ, дошкільних закладів, регулярного щоденного транспортного сполучення), економічний (ліквідація великого розриву між мінімальними і максимальними пенсіями, збільшення розмірів мінімальних пенсій; вдосконалення механізму встановлення цін на суспільні послуги, мінімізація зростання цін на суспільно важливі товари і послуги; перегляд набору товарів та послуг і структури нормативів для обчислення прожиткового мінімуму, які відповідали б реаліям економічного життя в країні; підвищення рівня зайнятості та розвиток ринку праці; підвищення та удосконалення оплати праці, а також збільшення її частки у структурі доходів громадян; створення сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу) та правовий (розробка Стратегії попередження та подолання бідності населення в умовах фінансово-економічних криз; спрощення системи оподаткування та запровадження прогресивної шкали оподаткування доходів фізичних осіб).

Подолання бідності, здійснюване комплексом фінансових інструментів, є важливим елементом як для підвищення рівня життя населення, так і для розвитку економіки країни. Використання запропонованих шляхів подолання бідності дозволить зменшити число бідних в світі та покращити умови життя населення.

Ольга Мельник
*Тернопільський національний
економічний університет*

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ: ПРАКТИКА І ПРОБЛЕМАТИКА

Питання екологізації міжнародного бізнесу на сьогодні належить до дуже актуальних. Під екологізацією розуміють процес поступового і послідовного впровадження систем технологічних, управлінських та інших рішень, що дозволяють підвищувати ефективність використання природних ресурсів і умов поряд з покращенням або хоча б збереженням якості природного середовища. Це є однією з найважливіших вимог сучасного суспільства. В соціально-економічному плані екологізація повинна спиратися на перехід до природозберігаючих методів господарювання, а в технічному - на екологізацію технологій виробництва і природокористування.